Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 26/07/2018 a les 12:30

Montefusco per la llibertat

Aquest dimecres 25 de juliol l'artista barceloní va actuar al Festival Grec acompanyat del regitzell de conegudes veus que formen 'Los coros de medianoche'

Enric Montefusco i els Coros de Medianoche | Xavier Mercadé

Al final de l'actuació d'aquest dimarts, **Enric Montefusco** va assegurar que aquell havia estat un "concert mascletà" perquè era flor d'un dia, una falla que va cremar (i tant que va cremar l'escenari del teatre Grec de Barcelona). L'actuació va arrencar tranquil·la amb un **Montefusco** cantant "Adiós", del disc *Meridiana* (Buena Surte, 2016), on segueix invocant els jos passats que també repassa al llibre de vivències i cançons, acabat de publicar, *Carne de cañón* (Bandaàparte, 2018).

Però el concert a l'amfiteatre va servir, sobretot, per repassar i donar joc al recent EP *Coros de medianoche* (Buena Suerte, 2018) d'una manera distesa i entre els amics col·laboradors en la gravació. Tots ells anaven apareixent en un escenari que formava, com s'havia imaginat el cantautor barceloní, tot un 'xiringuito' per fer realitat un tarannà popular, amb una taula ben parada i tot.

Allà va irrompre el **Niño de Elche** amb un meló, que el va portar a compartir amb el públic batalletes de la seva família 'melonera', abans de brodar "Toda la fuerza" amb unes sanefes vocals finals precioses. **Albert Pla** va alçar una ampolla amb la mà i va entrar anunciant "jo porto el vi!", per després desplegar el seu domini de l'escenari amb "La casa museo", plena d'ironia. I sense pressa van anar entrant tots els convidats, com rememorant aquell "Qualsevol nit pot sortir el sol" de **Sisa** i el seu 'passeu, passeu'. Hi van anar desfilant **Maria Arnal** amb un pa, **Nacho Vegas** amb cerveses i whisky i **Los Hermanos Cubero** amb els tomàquets per sucar el pa.

Albert Pla cantant la cançó "La casa museo". Foto: Xavier Mercadé

Amb un to popular general, van cantar "El baile", "Contra los románticos", "La pena o la nada", "Tonada negra" i de sobte la cançó "Miénteme" del **Niño de Elche**, que va assegurar que **Maria Arnal** ja se l'havia fet seva. Aquesta constatació es va demostrar quan ella va cantar-la amb un lluïment vocal i una emoció similar a la que té quan actua acompanyada de **Marcel Bagés** i canta "Tú que vienes a rondarme". En aquella espiral de melismes, al Grec també va fer eriçar la pell.

Los Hermanos Cubero van oferir una esplèndida "Maldita urraca", mentre que **Montefusco** va cantar a duet amb **Vegas** un "Carcelariu" en asturià, que va servir per recordar la revolució minera del 1934 d'Astúries, els joves presos republicans que evoca la cançó i dedicar-la als actuals presos polítics en suport per a una altra república, la catalana, fet que va arrencar els aplaudiments del públic.

Enric Montefusco amb Nacho Vegas i Albert Pla. Foto: Xavier Mercadé

En aquest context i ja aconseguit l'agermanament de públic i artistes, va ser fácil entrar en comunió a "Todo para todos". I la demostració que hi ha hagut treball al darrere va venir amb la cançó coral "Miris on miris" que **Montefusco** ha versionat de **Maria Arnal i Marcel Bagés** i amb la que ja versiona de fa temps, "Todo es mentira", d'**Albert Pla**, que va marcar el punt d'irreverència d'aquest, que va acabar oferint vi i menjar al públic.

Ja als bisos **Enric Montefusco** es va acomiadar de les confessions amb "Obra maestra" de *Meridiana*, on s'anuncia que '*algo va a llegar a este bar*' i efectivament va arribar al baret del Grec. La cançó diu: '*y si el duende sale del dolor esto será una obra maestra*' i també '*hay un fuego dentro de mí*'.

Precisament el de la nit de dimarts no va ser un foc de camp qualsevol. Tal com va descobrir a la recta final l'amfitrió de la festa, la denominació dels convidats (Los Coros de Medianoche) naixia d'una cançó de **Leonard Cohen**, "Bird on a Wire", que ell ha adaptat al català. La del dimarts va ser una vetllada molt ben acompanyada per uns 'cors de mitjanit' que clamaven llibertat amb majúscules, tot cantant la frase clau de tot humà: 'He intentat a la meva manera ser lliure'.

Enric Montefusco i els Coros de Medianoche. Foto: Xavier Mercadé